

РЕШЕНИЕ
№ 47

гр.Перник, 15.02.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на първи февруари през две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Е. Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. № 19/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от Димитър Кирилов Димитров, в качеството му на ЕТ „Димитър Димитров-Мидима-Д“, със седалище и адрес на управление: гр.Дупница, ул. “Николаевска” № 9, срещу решение № 301 от 17.11.2011 г. на РС гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 387/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2303053 от 07.06.2011 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, с което на ЕТ " Димитър Димитров-Мидима-Д ", на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева за нарушение по чл. 61, ал. 2 от КТ.

С касационната жалбата се претендира отмяна на оспорваното решение като незаконосъобразно и неправилно. Развиват се съображения за допуснати нарушения в административно наказателната процедура. Набляга се на обстоятелството, че обект шивашки цех, така като е описан в акта и в наказателното постановление не се стопанисва от касатора. В следствие на това фактическата обстановка, която е възприел първоинстанционния съд е неправилна и това е довело до неправилно решение.

Ответникът по жалбата Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и прави искане решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура Перник, чрез своя представител изразява становище, че касационната жалба е основателна и решението следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд - Перник, в касационен състав, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство в законоустановения срок за обжалване на решението на Районен съд - Радомир.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Изводите на първоинстанционния съд във връзка с установената фактическа обстановка не се споделят. Нито в съставения на 19.04.2011г. акт за установяване на административно нарушение, нито в издаденото наказателно постановление, нито от свидетелските показания на свидетелката Алекова се установява, че обект шивашки

цех, находящ се в детска градина "Ветром" се стопанисва от касационния жалбоподател и има пряка връзка с него. Липсват каквито и да било доказателства за трудови правоотношения между касационния жалбоподател и лицето Веско Евлогиев.

Правото на защита на обвиняемия е неразривно свързано с неговото правно положение, произтичащо от презумпцията за невинност, изрично установена с чл. 16 от Наказателнопроцесуалния кодекс. Гаранцията за реализиране на това правно положение лежи в изискването съответните държавни органи да докажат виновността на обвиняемия, в забраната да се прехвърля тежестта на доказването върху обвиняемия, в изискването съдът да признае подсъдимия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин, а също и че присъдата не може да почива на предположения. С чл. 16 и чл. 303, ал. 2 НПК ясно и категорично е изразен принципът за невинност на подсъдимия до завършване на наказателното производство, като е уточнено, че същият се признава за виновен само когато обвинението е доказано по несъмнен начин. Написаното важи в пълна степен и в административно наказателното производство, като при постановяване на решението първоинстанционния съд се е съобразил с основните принципи гарантиращи равенство в процеса.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание и констатациите се считат за верни до доказване на противното, но от друга страна, по силата на чл. 16 ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН в съдебното производство нямат обвързваща доказателствена сила. Презумпцията за вярност /виновност/ е в сила до приключване на производството по налагане на наказанието, но пред съда обвинителната теза следва да се докаже. Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата при които е извършено. В случая, наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН, в който са посочени факти и обстоятелства, които не дават основание да се приеме, че лицето Веско Евлогиев е имал някакви отношения с касатора. Липсват каквито и да било данни това лице да е обвързано по някакъв начин с касатора и да е полагал труд към същия. Това лице не е попълнило справка-декларация, отказало е да дава обяснения и е бил поставен на полицейска проверка. АУАН не е подкрепен с доказателства за извършено от касатора административно нарушение за това, че не е сключил трудов договор с лице по отношение, на което да има качествата на работодател. За посоченото в акта лице липсват каквито и да било данни да е наето на работа от жалбоподателя. Районния съд не знайно от къде е приел, че този обект се "ползва" от жалбоподателя и че същият е "допуснал работника да извършва описаната в акта дейност". Изводите в тази връзка не са подкрепени с доказателства и не се споделят от настоящата инстанция. Административния орган чиято е тежестта на доказване е длъжен да докаже, че между страните е налице трудово правоотношение при което се престира работната сила при упражняване на конкретна трудова функция с уговорени съществени елементи: работно време, работно място, характер на извършваната работа /трудова функция/, трудово възнаграждение. Тези елементи от трудовото правоотношение не са установени нито от административно-наказващия орган, нито при въззивната проверка на обжалваното наказателно постановление. Не е установена и връзката работник-работодател. Нарушението се налага на работодател, който наруши разпоредбите на чл. 62, ал. 1 от КТ, като в случая не се доказва й качеството работодател по отношение на Веско Евлогиев. Дали това лице е бил работник нает по трудово правоотношение или е извършвало определена работа не са ангажирани преки доказателства. Разпитаната по делото свидетелка по никакъв начин не установява в

какво правоотношение е бил строителния работник със жалбоподателя, за да бъде направен извода, че по отношение на него касационния жалбоподател е работодател и че същият не е изпълнил задълженията си по чл. 62, ал. 1 от КТ.

На следващо място районния съдия изцяло е изградил постановения съдебен акт върху гласните доказателства-показанията на актосъставителя Ася Алекова и свидетеля по акта Пламен Коритаров. Видно от протокола от 17.10.2011г. е, че допуснатия като свидетел Коритаров не се е явил в това съдебно заседание, поради която причина няма как да бъде кредитирано нещо което не се е случило. В мотивната част на съдебния акт многократно е наблегнато на тези показания и фактическата обстановка се гради на тях. В случая състава приема, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила касателно събиране на доказателства.

Събраният и проверен в хода на съдебното следствие доказателствен материал е достатъчен за формиране на извода относно съществените за отговорността по чл. 414, ал. 3 от КТ обстоятелства и те са основание да се счете, че касационният жалбоподател не е субект на това нарушение, при което положение издаденото срещу него наказателно постановление противоречи на материалния закон. С оглед изложеното, настоящият състав, при извършената проверка по чл. 218 АПК, намира атакуваното решение за неправилно и като такова следва да бъде отменено. Пороците му съставляват съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат поправени пред касационната инстанция или чрез връщане за ново разглеждане от друг състав. Поради това, решението следва да бъде отменено изцяло и се постанови друго, с което делото да се реши по същество с отмяна на издаденото наказателно постановление.

Водим от изложеното и при условията на чл. 222, ал. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 301 от 17.11.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 387/2011 г., по описа на Районен съд гр.Радомир, с което е потвърдено Наказателно постановление №23-2303053/07.06.2011 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което на ЕТ „Димитър Димитров-Мидима-Д” е наложена имуществена санкция от 1500 лева и вместо него:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-2303053/07.06.2011 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което на ЕТ „Димитър Димитров-Мидима-Д” е наложена имуществена санкция от 1500 за нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл.1, ал.2 от КТ .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.